Које височајше рјешеније сообшчавајући Совјет исправничеству препоручује му, да оно исто посредством срезски старјешина по окружију свом обзнанити даде цјелому народу а нарочно нуријашима монастирским, с том препоруком да рукопомоћ у давању посленика монастирима дају, кад год могу с доказивањем, да ће они тим Богоугодно дјело чинити и пред Богом и пред свјетом, да су стари наши свагда и у свако време светим овим домовима помагали, на што неби и ми подражавали добром овом примјеру стари наши, а и да је вредно помагати им зато, једно што ове куће служе к созиданију нашему Христијанскому а друго из благодарности Христијанске што је у време, кад се је закон и вјера наша погазити и затрти тела, у њима и из њи с највећим стараније настојавало се, те се је православије ријере наше међу нама сохранило и одржало.

Овим и овим подобним увјешчанијама и толкованијама, нека исправничество и срезске старјешине постарају се да народ височајшу ову Његове Свјетлости жељу испуњује, и колико је кад могуће монастирима рукопомоћ даје.

№ 3866.
22. Августа 1837.
у Крагујевцу.

НАШЕМУ УПРАВИТЕЛЬНОМУ СОВЈЕТУ.

Путујући данас од Пожаревца к Свилајнцу, гдје смо фала Богу благополучно приспјели, с највећим сажаленијем узпут, а и свуда куд смо год пролазили примјетили смо велико небреженије у пољском раду. Људи уместно да благовремено пољске послове извршују, летину своју сабирају, они ово са свим пренебрегавају и остављају да рана у њиву пропада, труне и прорашћује, а у мјесто овог одају се другим којекаквим безнослицама, кад је време за сабирање усева, они онда шљиве млате и купе, а нимало се о многожњижнијим пољским пословима не старају. Примјетивши ово, увидили смо и то, да уредбе наше с поставленијем Економа никаквог до сад успјеха код људи причиниле нијесу нити ће у овим начином причинити, но шта више изгубленије времена Економима и трошак правителственн Азни, из које би се Економи за труде награждавати морали наносе

Поводом овим нашли смо се побуђени, цјело ово заведеније *Економическо* сасвим *уничтожити* и друго средство к поболшанију пољскога рада употребити, које ће се позднije од Нас издати, чега ради и препоручујемо Совјету, да одма уничтоженије ово свима исправничествама, а посредством исправничества и свим срјезким старјешинама и економима обзнани, наложивши исправничествама, да сва у предмету овом економима и срезким старјешинама издана од нас наставленија и Дипломе одузму, ова, да сасвим уничожена и више несушчествујућа бити, објаве, и сва акта овако сакупљена Со-

вјету пошљу, која ће потом Совјет Нама рапортом својим спровести. Међутим пак, нека Совјет препоручи срезким старјешинама, да они за то време настојавају, да народ своје пољске послове прилежно, до друге наредбе, извершује, и да народу објаве, да ово уништожење Економа зато бива, што народ у Економији никакав успјех не показује, нити се заповестима Економа повинује.

Бр. 3805.
13. Септембрија 1837.
у Свилајенцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРБСКИ.
По заповести кнеже.
Арон Загорица,
ПРОТОКОЛИСТА И РЕГИСТ. КЊАЖЕСКЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ.

У К А З
Нашему управителному Совјету.

Будући да наименованија неки надлежателства наши, а имено 1., Исправничество, 2., Управителни Совјет, 3., Канцеларија, од части не соотвјествују самому составу исти надлежателства, од части пак јесу неопредјелителна, то нашли смо за добро, сходнија и опредјелителнија наименованија придати им, а имено 1. *Исправничество назвати „Магистрат“*, 2. *Управителни Совјет назвати „Кнажески Совјет“*. и 3. *Канцеларију назвати „Придворна Канцеларија“*, које указом овим објављујући Совјету препоручујемо, да наименованија ова свим војеним командантима и исправничествама циркулира с упутствованијем, да се по указу овому у реченим наименованијама владају по којему ће се и Совјет владати имати.

Бр. 4010.
28. Септембрија 1837.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ.
КЊАЗ СРБСКИ.
По заповјести кнеже.
Јаков Живановић.
ДИРЕКТОР КЊАЖ. ПРИДВОРНЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ.